

Antologia a șasea paradoxistă în cotidianul internațional

Marinela Preoteasa

Sixth Internațional Antology on paradoxism, 2010, editată de Florentin Smarandache, ne pune în temă cu starea actuală a lucrurilor și fenomenelor din spațiul internațional al existenței paradoxismului.

S-ar putea spune că trăim în epoca paradoxistă, dacă deschidem bine ochii și privim ca vulturii: e imposibil să nu ne găsim victime printre amărății de funcționari cu burta lipită de șira spinării și ochii pierduți în fundul capului, ca și cum ar vrea să demonstreze vremurilor actuale și mai marilor țării, că luminița de la capătul tunelului este de fapt în capul fiecăruia, dar tunelul e surpat și nu mai străbate luminița până la limuzina de lux a diriguitorilor țării, plini de ifose și comenzi de grup pentru stingerea sau nestingerea lămpii din coșmelia săracului sau de la aprozarul-gheretă de cartier, la modă, de altfel!

Mijloacele moderne, electronica în sprijinul iubirilor de la distanță și prieteniiilor adevărate, îi întâlnesc pe internet pe Janet Nică și Florentin Smarandache, printr-un „chat” oltenesc închinat paradoxismului practic, de mii de ani existent la tot pasul printre noi, dar ca un gen literar invizibil și cinic cu protagoniștii săi, un „chat” de genul „La lilieci” , al marelui poet Marin Sorescu, tot oltean de altfel, din Bulzești, la o alergătură de iapă de Bălceștiul lui Florentin Smarandache.

Printr-un limbaj specific locuitorilor Olteniei, cei doi jonglează cu cuvintele de la înălțimi de cote apropiate, parcurgând cu meșteșug etape și fapte din viața românilor din România și de pretutindeni, din cele patru zări ale Terei, spunând pe față și pe dos, cu duh de olteni școliți și plimbați pe cărările lumii, despre viața românilor și nu numai.

Cei doi, sfidând orice cenzură, de orice fel, dau cu adevărul pe masă, în văzul lumii, precum dă cu zarurile barbutistul înrăit. Curajul, ca și la toți oltenii, vine, urcă și coboară din vatra de vin:

J.N: „să o omologăm, (...) să o damigeizăm!”

F.S: „să o ulciorizăm de la vatra de vin!”

E vorba, de altfel, chiar despre această carte.

De fapt, din „chat”, reiese că maestrul paradoxist Florentin Smarandache va sponsoriza (a sponsorizat, nărav evreiesc!) cartea cu pricina, adică *Sixth Internațional Antology on paradoxism*, și asta numai de dragul promovării paradoxismului ca o necesitate și o analiză a existenței, în fapt.

Cei doi trec în revistă o serie de cărturari, ziariști, scriitori și oameni politici (adică pe cei cu frâiele și caii, care merg cu căruța împiedicată de când au tras la Cotroceni, ca la han):

FS: „Acum e vremea oportuniștilor!”

JN: „Ce e bun în această lume nebună?”

FS: „Ceea ce nu pare bun...”

Așa că, printr-o franchețe demnă de paradoxști, cei doi arată cum scara valorilor e răsturnată, cum non-valoarea a câștigat și câștigă teren în fața valorii! Să fie oare de vină politica damigenei și a cârnaților de Pleș...?

Chiar nu mai are importanță, atâta timp cât învățământul și sănătatea merg de-a bușilea, ca niște copii de țâță, furișându-se prin tufișurile de la graniță, sau trecând făloși, cu pașaportul în buzunar, cu gânduri de: *Adio, pământ natal și mămăligă cu brânză!*, *Adio sarmale cu țuică fiartă!* *Venim, fast-fooduri, în băătăura voastră, să vă savurăm!*

Antologia are, pentru prima dată în coterpaneitate, un decalog. Paradoxist! Autorul Florentin Smarandache, printr-un umor amar, atinge axiomatic realități ale vieții, de fapt concluzionează în spirit paradoxist tradiții și fapte obișnuite din viața, obiceiurile și tradițiile poporului român, autorul povestind toate acestea sub titlul: „Folclor paradoxist, România”. Nu putem să trecem cu vederea, în acest *Decalog*, peste „verdicte” ca:

„Oamenii sunt ca vinurile. Cu timpul, fie devin din ce în ce mai buni, fie se transformă în oțet.

Munca nu a omorât niciodată pe nimeni; dar de ce să riști?

Nu este important să câștigi, este important să-l faci pe celălalt să piardă.

Nimeni nu e destul de inteligent ca să poată convinge pe un prost că e prost.

Cu cât regula e mai strictă, cu atât capul care a conceput-o e mai prost.”

În cele 231 de pagini, întâlnim paradoxisti din toate colțurile lumii, cei mai multi români, doar ai noștri își permit să fredoneze pe valurile emigrării: “Fie pâinea cât de rea, tot ți-o fură cineva!”.

Cu respect și bune aprecieri, amintesc de: Gh. Niculescu, Elisabeta Koksik, George Roca, Eugen Evu, Ionuț Caragea,

Constantin M. Popa, Constantin Marghițoiu, Constantin Matei, Doru Moțoc, Liviu Florian Jianu, Javier de la Rosa (Spania), Octavian Laiu, Surdescu Alexandru, Iancu Gheorghe, Sava Postolache, Mihai Stroe, Doina Irina Stroe, Elena Armenescu, Carlogeanu Dragoș, Iulian Alupoaiiei, Dumitru Păun Mihăilescu, Florian Dumitru, Eugen Zainea, Corina Firuța, Bănceanu Vasile.

Paradoxismul englezesc, albanez, bengalez condimentează *Antologia* și de neneglijat este folclorul românesc paradoxist: dacă mai marii țării ar fi plecat urechea la câte o coasă sau horă, cum dau sfaturi strămoșii, cu umor, din cele mai vechi timpuri, de pe vremea invadării de către romani, mongoli, turci a liniștii vetrelor și pădurilor dace, mai târziu române, nu s-ar mai fâli pe plaiurile noastre hoția, frica și rușinea, iar românii ar hori cu paradoxuri pe la nunți și botezuri, numai cum ei știu.

Sixth Internațional Antology on paradoxism este o culegere de texte ușor de citit, care aduce logica răbdării și răstălmăcirii zicalelor, paradoxurilor vechi și noi, în limba română și în alte limbi, ca și pe un instrument de supraviețuire în fața cinismului de criză și dorinței de putere a omului de rând, școlit sau neșcolit, dar cu simțul dreptății și gustul pentru frumos și armonie, dornic să aibe și să privească ceea ce nu există, de foarte multe ori, decât în mintea și gândurile sale.